

SZÓVILÁG BABASZEMMEL

A másfél éves Lukey-nak

Szóvilágban élünk abban is halunk
édesanyánkhöz szól legelső szavunk
anyánkhöz ki most a teljes nagyvilág
ki értene meg ha nem „anyánk-világ”

később aztán kitégult a világunk
sétálni a nagyjékkal ha járunk
vagy amikor elvisznek a bölcsibe
ahol kedvenc játékom egy zöld csibe

szavak helyett kezünkkel is beszélünk
akkor is ha nincsen nagyobb testvérünk
nézzétek csak de beszédes a kezem
órát mutat meg lámpát ha fölteszem

most még felnőtteké csak a szóvilág
de az enyém minden nyíló képvirág
és lassan két nyelven értek már szavakat
ha dallamuk a fülemben megmarad

Ahol születtem, szürke házsorok
takarják el a templomos teret,
hol iskolába jártam évekig:
térbe-időbe kódolt kisgyerek.

Sok háznak már nincsen csak hűlt helye,
de felidézek régi képeket:
ott lenn a sarkon volt a fűszeres,
szemben kínáltak kétes kéjeket.

Földszintes házak, hol az udvaron
két vén baptistán leng roppant szakáll -
Béla nagyapja dörgi érveit:
„A Bibliában ez másképpen áll!”

S a kis Salétrom utca. Templomom,
ahová jártam sok vasárnapon
megtanulni a reformált igét,
s megtudni, mért harcoltak egykoron

Bethlen, Rákóczi... hogyan védte meg
hitét a Császártól „kicsiny hazánk”,
itt kezdtem gondolkodni, mit tegyek,
ha német túlerő támadna ránk?

De mikor eljött az a március,
s bevonultak a nyalka németek,
törvényt hozott a „fajvédelmi” önkény
és otthonomból messze kergetett ...

Hová tűntek az osztálytársaim,
Velényi, Zsolgya, hová lett Vajda Ákos?
A múlt sötét vizébe süllyed el
gyerekkorom, s a régi Józsefváros.